

ondervinden. Eventueel moet het Belgische fiscale systeem onder de loep worden genomen.

Ik vat samen. U zult begrijpen dat mijn voorkeur uitgaat naar een onmiddellijke afschaffing van de bedrijfsvoorheffing voor buitenlandse artiesten in België. Maar dit behoort tot de bevoegdheid van de federale minister van Financiën. Ik wil wel de situatie in Nederland op de voet volgen en nagaan of er daadwerkelijk sprake is van oneerlijke concurrentie vanwege Nederland ten nadele van Vlaanderen en Wallonië. Op basis daarvan kan eventueel snel een initiatief worden genomen om de federale minister van Financiën aan te sporen om de bedrijfsvoorheffing voor buitenlandse artiesten af te schaffen. Daarbij lijkt mij overleg met mijn collega van Cultuur in de Franse Gemeenschapsregering wenselijk. Ik zal verder aan de minister van Financiën vragen wat het nettoresultaat is van het verschil tussen de kostprijs van de administratieve lasten en de inkomsten uit de bedrijfsvoorheffing van buitenlandse artiesten.

De heer Dany Vandenbossche: Ik dank u voor het antwoord. Ik wil nog twee zaken zeggen. Het werkt in twee richtingen: wie in het land van herkomst belastingen moet betalen, wordt daar vaak geconfronteerd met het feit dat hier een bedrijfsvoorheffing is gebeurd. Het systeem is bedoeld om belastingontwijking of -ontduiking tegen te gaan, maar voor de artiesten werkt het ook in omgekeerde zin. Om een parallel te maken: het doorstorten van auteursrechten via SABAM naar het land van herkomst van de artiesten is ook onduidelijk en duur. Het lijkt me daarom beter om bij wijze van experiment de bedrijfsvoorheffing voor de buitenlandse artiesten af te schaffen. We zouden wel een goed inzicht moeten kunnen verwerven in de werking van de dienst die de voorheffing bij buitenlandse artiesten int – in wat dat opbrengt, welke informatie men internationaal doorspeelt en of die informatie ter plaatse ook wordt meegeedeeld. Dat laatste betwijfel ik. Het is wellicht niet de schuld van de Belgische dienst, maar wellicht van de diensten in de landen van herkomst.

Ik ben het alleszins volledig eens met de actie die u op dat vlak wilt ondernemen. Ik zal u daarbij steunen, te beginnen op de bijeenkomst van de voorzitters van de Europese commissies voor Cultuur, die zeer binnenkort in Ljubljana doorgaat. Ik zal deze kwestie daar aankaarten.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik sluit me daar volledig bij aan. Het zijn communicerende vaten. Als de Belgische artiesten in de toekomst hun belastingen voor activiteiten in het buitenland in België zullen betalen, zal dat voor de belastingdiensten in de verschillende landen geen verschil maken. Het fiscale regime van Spanje of Tsjechië verschilt natuurlijk van het onze. Maar mag dat een rol spelen? En moet er eigenlijk niet worden overwogen om

op Europees niveau een regeling uit te werken? In elk geval is oneerlijke concurrentie nooit goed.

Ik zou erg blij zijn als de huidige regeling wordt afgeschaft. Het is niet logisch dat de organisatoren de administratieve verplichtingen op zich moeten nemen. Ik denk dat aan weinig andere sectoren een gelijkaardige verplichting wordt opgelegd. Stel u eens voor dat u als bouwheer van een huis alle administratieve lasten van alle werknemers zou moeten torsen! Toch gebeurt dat in de culturele sector. Men legt die complexe lasten op de schouders van de organisatoren. Deze kosten zijn overbodig, en daarom zou het goed zijn als we die zouden kunnen afschaffen.

Het zou goed zijn om een harmonisatie op Europees niveau te bewerkstelligen, oneerlijke concurrentie te bestrijden en de mooie doelstelling van internationale uitwisseling van artiesten te maximaliseren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk de Kort tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aangekondigde maatregelen ter ondersteuning van het verenigingsleven

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, eind februari kondigde de minister via de pers een aantal maatregelen aan ter ondersteuning van het rijke en boeiende Vlaamse verenigingsleven. Zo sprak de minister onder meer over de oprichting van een fonds waarin jaarlijks 1 miljoen euro zal worden gestopt en waar verenigingen 15.000 tot 20.000 euro kunnen uit putten voor de bouw- of verbouwing van hun lokalen. De minister kondigde ook aan dat hij de Vlaamse Sportfederatie – de koepelorganisatie van de Vlaamse sportfederaties – de opdracht heeft gegeven om een 100-nummer in gebruik te nemen waar sportverenigingen terecht kunnen met al hun vragen over zaken zoals verzekeringen en SABAM.

De directe aanleiding voor het initiatief is volgens de minister de administratieve rompslomp waarmee verenigingen te kampen hebben. Ik citeer wat de minister in de krant zei: "Verenigingen worden dikwijls behandeld als winkels of bedrijven en worden overspoeld door reglementen. Zie dan maar eens de bomen door het bos." Daarnaast zouden er vanaf dit jaar ook 'ondersteuners' of professionele krachten op pad worden gestuurd die ter plekke op het secretariaat van sportclubs advies komen geven over juridische, administra-

tieve en andere problemen. Ten slotte is er ook sprake van een imagocampagne voor het verenigingsleven.

Ik zou de minister hierover de volgende vragen willen stellen. Waarom staan het noodnummer en de praktische hulp ter plaatse alleen ter beschikking van sportclubs, terwijl de administratieve rompslomp toch een probleem is van alle verenigingen? Hoe rijmt de minister deze initiatieven aan de uitvoering van de op 21 maart 2007 door dit parlement unaniem aangenomen resolutie over een duurzaam, ondersteunend en flankerend beleid voor het vrijwilligerswerk in de jeugd-, sport- en cultuursector in Vlaanderen? Kan de minister een concreet overzicht geven van de stand van zaken van de uitvoering van deze belangrijke resolutie?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, in februari bracht Het Nieuwsblad het boeiende rapport uit over de stand van zaken van het lokale verenigingsleven in een vijftigtal gemeenten. Concreet werd onder meer nagegaan welke soorten en hoe veel verenigingen er waren en welke vormen van ondersteuning ze kregen van de gemeente. Algemeen gezien was de evaluatie toch echt wel positief. Naar aanleiding daarvan was er een vraaggesprek met mij, om mee een inschatting te maken bij wat Het Nieuwsblad concludeerde en om aan te geven hoe de Vlaamse Regering hier tegenover stond in haar beleid. Ik heb in dat gesprek melding gemaakt van een aantal concrete initiatieven die al lopen of in 2008 worden opgestart.

Een van de maatregelen is inderdaad het opstarten van het verenigingsondersteuningsproject voor sportclubs, waarover de eerste vraag gaat. Het klopt inderdaad dat ik vanaf 2008 in budgetten heb voorzien voor het opstarten en verwezenlijken van het verenigingsondersteuningsproject voor sportclubs. Ik heb de Vlaamse Sportfederatie, de koepelstructuur van de sportfederaties, aangezocht om dit project mee vorm te geven. Het verenigingsondersteuningsproject zal de sportclubs op bestuurlijk en managementvlak ondersteunen en versterken, met een directe link naar sportgerelateerde topics. Op die manier stimuleren we actief een duurzame professionalisering in de sportclubs, die een antwoord kan bieden op de uitdagingen die de huidige samenleving stelt, onder meer op het vlak van de complexe regelgeving, het werken ten opzichte van diverse doelgroepen en veel, veel meer.

Het opzet van het project is dat de sportclubs één aanspreekpunt hebben en daarvoor ook terecht kunnen bij één loket. Het verenigingsondersteuningsproject bestaat uit verschillende onderdelen. Een helpdesk moet ervoor zorgen dat juridische vragen – over wetgeving en regelgeving, werkgeversmateries, personeelszaken enzovoort – en vragen inzake administratieve en managementonder-

steuning – marketing, financiën, boekhouding en dergelijke meer – van sportclubs snel en accuraat kunnen worden beantwoord. Een databank met veel gestelde vragen, dossiers, handleidingen, modellen en voorbeelden van goede praktijk zal daarvoor worden opgemaakt.

Het hoofdbestanddeel van het verenigingsondersteuningsproject is inderdaad de pool van clubondersteuners die ter plaatse in de sportclubs zullen worden ingezet om samen met de vrijwilligers een bepaald bestuursprobleem aan te pakken. Voor dit derde deel van het project zijn we de mosterd inderdaad gaan halen in Nederland, waar de verenigingsondersteuningsprojecten al een aantal jaren succesvol lopen. Er waren een aantal concrete aanleidingen die me hebben geïnspireerd om deze maatregel nu en specifiek voor de sportsector te nemen. Enerzijds heeft het Overlegplatform Sport voor Allen deze aanbeveling gedaan in het ontwerpactieplan Sport voor Allen dat me in 2006 werd voorgelegd. Daarnaast heeft ook de Vlaamse Sportraad in een advies getiteld ‘Administratie in de sportclubs: hoe de P uit verplichting halen’ niet alleen aangedrongen op het verminderen van de administratieve rompslomp voor sportclubs, maar ook op het uitbouwen van de dienstverlening en ondersteuning. Tot slot kwam in de audit van de sportfederaties en het Federatiedecreet ook duidelijk naar voren dat de dienstverlening van de federaties aan de clubs sterker moet worden uitgebouwd. Het verenigingsondersteuningsproject is, zoals u wellicht weet, een van de proeftuinen uit het Participatiedecreet. In artikel 32, paragraaf 4, ten tweede, wordt dit als volgt omschreven: “Proeftuinen die via verenigingsondersteuning een duurzame professionalisering en kwaliteitsverbetering, zowel qua organiserend vermogen als qua laagdrempelig en toegankelijk sportaanbod, van de sportclubs tot doel hebben.”

Het goedgekeurde decreet beperkt deze proeftuin al tot de sportsector. Het is uiteraard zo dat de administratieve rompslomp een probleem is van alle verenigingen, maar voor de uitbouw van dit grote project kan de huidige keuze voor de sportsector ook echt wel worden verantwoord. Enerzijds is het zo dat deze sector de grootste nood heeft aan een inhaalbeweging, omdat hij traditioneel minder dan de cultuur- en jeugdsector via allerlei federaties en bovenbouworganisaties op zijn verenigingsaspect werd ondersteund. Binnen Sport bestaan die ondersteuningsvormen, althans voorlopig, veel minder. Anderzijds zijn proeftuinen experimentele en tijdelijke initiatieven, die inhoudelijk of methodologisch vernieuwend werken. De bedoeling is steeds om na een grondige evaluatie van de proeftuin na te gaan of en waar die een structurele plaats kan krijgen. We willen dus expliciet nagaan of dit verenigingsondersteuningsproject succesvol is en tegemoet komt aan een aantal reële noden van verenigingen. Vervolgens spreekt het vanzelf dat uit een evaluatie kan blijken dat een eventuele verruiming naar andere sectoren te overwegen is. Belangrijk hierbij is dat de overheid niet in

de plaats treedt van bestaande ondersteuningsvormen binnen het georganiseerde verenigingsleven zelf. Ook dit zal ongetwijfeld een rol spelen in de evaluatie.

U vroeg vervolgens hoe ik deze initiatieven rijm met de uitvoering van de op 21 maart 2007 unaniem door dit parlement aangenomen resolutie. Die resolutie heeft inderdaad een belangrijk bijkomend signaal gegeven aan de Vlaamse Regering om stevig in te zetten op het creëren van randvoorwaarden voor vrijwilligerswerkingen. Vlaanderen staat aan de top van de wereld qua verenigingsleven. Ruim de helft van de Vlamingen is actief lid van een vereniging. De tijd die mensen besteden aan het verenigingsleven, neemt eveneens toe. Onderzoek toont ook aan dat er een sterke band is tussen participatie aan het verenigingsleven en een meer open blik op de samenleving. Dat zijn dus allemaal redenen om er als overheid voor te zorgen dat het verenigingsklimaat gunstiger wordt.

U weet dat de Vlaamse overheid via een aantal decreten de landelijke structuren ondersteunt én via de lokale decreten de gemeentebesturen een bijkomende hefboom biedt om het verenigingsleven echt te stimuleren, en dat niet alleen financieel of logistiek, maar ook door de vrijwilligers volop te betrekken bij het lokale beleid. Daarnaast wil ik vooral via drie sporen maatregelen nemen om de randvoorwaarden te verbeteren. Ik geef bij elke spoor enkele voorbeelden van maatregelen. Het eerste spoor bestaat erin dat we verenigingen helpen om vereniging te kunnen zijn. Dit spoor sluit naadloos aan bij de kern van de resolutie van 21 maart 2007, waarin terecht voor maatregelen wordt gepleit ter ondersteuning van de vrijwilliger in het verenigingsleven (*Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 919/1). Ik kom hier dadelijk op terug.

Het tweede spoor komt erop neer dat we de kracht van het verenigingsleven nog sterker in beeld brengen. Ik geef twee voorbeelden. In dit verband werken we al langer samen met de Verenigde Verenigingen in het uitwerken van campagnes voor het verenigingsleven. Deze samenwerking wordt intensiever voortgezet, onder meer voor de secretariaatswerking van de Verenigde Verenigingen zelf, voor een opvolger van de Kom uit uw Kotcampagne, en voor enkele concrete communicatie-initiatieven. Ook geven we via het Participatiedecreet vanaf dit jaar 500.000 euro ter ondersteuning van de landelijke federaties van hobbyverenigingen. Door een ondersteuning met maximaal 10.000 euro per vereniging geven we hen de ruimte om zich voort kwaliteitsvol uit te bouwen én tonen we ook het maatschappelijke respect voor een groeiende sector. In datzelfde kader passen maatregelen voor de ondersteuning van organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding, waarvoor ik 100.000 euro extra reserveer.

Het derde spoor omvat het werken aan meer diversiteit in het verenigingsleven. Het gaat hier onder meer om de maatregelen in het Participatiedecreet die het mogelijk

maken om bijkomende inspanningen te leveren voor projecten voor en van kansengroepen, voor lokale netwerken van mensen in armoede en de proeftuin die kansengroepen wil stimuleren tot en begeleiden bij het ontwikkelen van jeugdverenigingen. Voor deze maatregelen werd in het Participatiedecreet in minimaal 2,7 miljoen euro voorzien.

Wat het eerste spoor betreft, focussen we onder meer op het versterken van de logistieke randvoorwaarden voor verenigingen. Zo namen en nemen we in de sportsector initiatieven om de grote en kleine sportinfrastructuur te verbeteren. Ik wil dit jaar ook een belangrijke bijkomende inspanning doen om extra tenten voor het jeugdwerk aan te schaffen. Ook het lokalenfonds voor verenigingen moet dit jaar het licht zien. Een aantal van deze maatregelen komt ongetwijfeld bij de besprekingen van de eerste budgetcontrole aan bod. Binnen dit eerste spoor werken we ook aan het bestrijden van de rompslomp en het versterken van de administratieve mogelijkheden van verenigingen. Dit sluit expliciet aan bij de resolutie.

Eind 2006 ging de campagne ‘Samen vereenvoudigen voor vrijwilligers en verenigingen’ van start. De campagne was een initiatief van minister Bourgeois en mezelf en werd opgezet in nauwe samenwerking met vertegenwoordigers uit het brede middenveld. Samen met hen wilden we nagaan met welke concrete administratieve knelpunten lokale initiatieven het meest worden geconfronteerd. In juli 2007 werden de resultaten hiervan gebundeld en gepresenteerd aan de Vlaamse Regering. Ook in deze commissie kwam het verslag aan bod.

Zoals ik in mijn beleidsbrief aangeef, worden de knelpunten die uit deze campagne naar boven kwamen en betrekking hebben op het Vlaamse niveau, thematisch aangepakt met een concreet actieplan. In het najaar van 2007 zijn binnen de Vlaamse overheid voor verschillende thema's werkgroepen opgestart om dit actieplan uit te voeren.

Op de website www.samenvereenvoudigen.be kan iedereen de werkzaamheden van de werkgroepen opvolgen. Men kan er zien op welke manier de verschillende knelpunten worden beargumenteerd en opgenomen, en in welke fase van uitvoering zich dit bevindt.

De meeste knelpunten, ook inzake het vrijwilligerswerk, hebben hun weerslag op het federale niveau. Communicatie over de concrete toepassingen van deze wet en eventuele flankerende maatregelen in dit verband hangen uiteraard mee af van de daden die op het federale niveau worden gesteld. Aangezien toenmalig minister Vervotte dergelijke dossiers loyaal mee aanhangig maakte op het Overlegcomité, ga ik ervan uit dat zij nu ook wat meer slagkracht zal bepleiten in het kader van de afspraken bij de regeringsvorming.

Vorig jaar ben ik, samen met de minister van Welzijn, een overeenkomst aangegaan met het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk. Door die gezamenlijke aanpak konden we samen met het steunpunt meer slagkrachtige afspraken maken voor de ondersteuning van het brede vrijwilligerswerk. De middelen die vanuit mijn domein ter beschikking werden gesteld, moesten bovendien meer ademruimte geven om ook, aansluitend op de resolutie, het vrijwilligerswerk in de jeugd-, sport- en cultuursector bijkomend te ondersteunen.

In het actieplan voor 2008 wordt sterk ingezet op het aanbieden van concrete informatie en laagdrempelig materiaal om organisaties zelf in staat te stellen aan de slag te kunnen met de toepassing van de vrijwilligerswet op hun eigen functioneren. Op dit moment worden de verdere engagementen besproken. Het Participatiedecreet geeft ons immers de kans om een afspraak op langere termijn te maken met verenigingen die specifieke opdrachten krijgen voor de ondersteuning van het verenigingsleven.

Over het laatste punt in de resolutie, met betrekking tot het verrichten van vrijwilligerswerk met het oog op werkervaring en kwalificaties, maakte ik met minister Vandebroucke afspraken over een sterkere positionering van het verenigingsleven in het levenslang en levensbreed leren. Het Steunpunt voor Sociaal-Cultureel Volwassenenwerk SoCiuS en het Steunpunt Jeugd krijgen vanuit onze gemeenschappelijke middelen binnen Onderwijs en Vorming mogelijkheden om vanaf dit jaar een grootschalig EVC-project te ontwikkelen.

Onder de voorlopige werktitel 'Leerboekje' wordt een instrument gelanceerd waarmee de vrijwilliger zijn eigen ervaringen en opgedane competenties kan bijhouden en documenteren. Tegelijk moet dit verenigingen en andere partners binnen het levenslang en levensbreed leren sensibiliseren om het belang van vrijwilligerswerkingen sterk uit te dragen.

Dit parlement keurde bovendien amper een week geleden de wijzigingen aan het decreet op het sociaal-culturele volwassenenwerk goed, waarin voor het eerst de publieke erkenning van de rol van verenigingen inzake informeel leren werd ingeschreven.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord met de duiding in verband met de helpdesk en de stand van zaken van de uitvoering van de resolutie van 21 maart vorig jaar.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Wat is de stand van zaken betreffende de punten 5 en 6 uit de resolutie? Aan het Vlaams Steunpunt voor Vrijwilligerswerk zou namelijk ook de opdracht worden gegeven om een vervolgstu-

die uit te voeren van het onderzoek inzake verzekeringen en vrijwilligerswerk. Daarnaast zou ook gekeken worden of het steunpunt de bijkomende opdracht kan krijgen om informatie ter beschikking te stellen aan vrijwilligersverenigingen over deskundige rampspoedteams die verenigingen kunnen bijstaan wanneer zij geconfronteerd worden met ernstige incidenten die de draagkracht van een vereniging te boven gaan.

Minister Bert Anciaux: Op dat laatste punt moet ik het antwoord schuldig blijven. Ik weet niet of het steunpunt daar al concreet werk rond heeft gedaan. Wat de vervolgstudie betreft, kan ik u melden dat we het steunpunt wel degelijk die opdracht gegeven. Ik zal u een schriftelijk overzicht laten bezorgen van wat er tot op heden al dan niet gerealiseerd is.

Wij wachten momenteel natuurlijk ook op een federale regering die de nodige koninklijke besluiten kan nemen, zodat de nadelen van de wet zo minimaal mogelijk zijn. Het is nog niet allemaal zoals we het gehoopt hadden. We zitten nu enigszins geblokkeerd. We kunnen immers niet alle nodige informatie verstrekken zolang we zelf niet alle informatie hebben vanuit het federale niveau.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de inning door de overheid van 30 percent van de vergoeding van reproducties voor eigen gebruik conform artikel 58, paragraaf 2 van de Auteurswet

De heer Dany Vandebossche: Mijnheer de minister, collega's, de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten hebben volgens de Belgische Auteurswet recht op een vergoeding dat het inkomstenverlies moet compenseren dat ze lijden ten gevolge van de zogenaamde 'reproducties voor eigen gebruik' van hun geluids- en audiovisueel werk. De auteurs, uitvoerende kunstenaars en producenten hebben elk voor een derde recht op die vergoedingen, die worden geïnd door Auvibel.

Mijnheer de minister, artikel 58, paragraaf 2 van de Auteurswet stelt dat "de Gemeenschappen en de federale Staat kunnen beslissen 30 percent van de opbrengst van die vergoeding te gebruiken ter aanmoediging van de schepping van werken, en zulks door middel van een samenwerkingsakkoord met toepassing van artikel 92bis, paragraaf 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen." Zolang